

УДК 371.3:75

Жанна Ясеницька, старший викладач кафедри культурології та українознавства
Галина Савчин, викладач кафедри культурології та українознавства
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ХУДОЖНЬО-ТВОРЧОГО РОЗВИТКУ УЧНІВ

У статті розглядаються проблеми впровадження педагогічних інновацій у навчально-виховний процес початкової школи. Розкриваються методичні аспекти застосування інновацій у педагогічній практиці, зокрема готовність учителя до інноваційної діяльності у сфері образотворчого мистецтва.

Ключові слова: інновація, інноваційна педагогічна діяльність, інноваційні технології, художньо-творчий потенціал, художньо-педагогічні технології.

Літ. 14.

Жанна Ясеницкая, старший преподаватель кафедры культурологии и украиноведения
Галина Савчин, преподаватель кафедры культурологии и украиноведения
Дрогобычского государственного педагогического университета имени Ивана Франко

СОВРЕМЕННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ ХУДОЖЕСТВЕННО ТВОРЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ УЧАЩИХСЯ

В статье рассматриваются проблемы внедрения педагогических инноваций в учебно-воспитательный процесс начальной школы. Раскрываются методические аспекты применения инноваций в педагогической практике, в частности готовность учителя к инновационной деятельности в сфере изобразительного искусства.

Ключевые слова: инновация, инновационная педагогическая деятельность, инновационные технологии, художественно-творческий потенциал, художественно-педагогические технологии.

Jeanne Yasenytska, Senior Lecturer of Cultural and Ukrainian Department
Halyna Savchyn, Lecturer of Cultural and Ukrainian Department
Drohobych State Pedagogical University by I. Franko

MODERN TECHNOLOGIES OF ARTISTIC AND CREATIVE DEVELOPMENT OF STUDENTS

This paper addresses the problem of implementing pedagogical innovations in educational process of primary school. Reveals the methodological aspects of innovation in teaching practice, including teacher readiness for innovation in the field of fine arts.

Keywords: innovation, innovative educational activities, innovative technology, art and creativity potential, artistic and educational technology.

Постановка проблеми. На сучасному етапі становлення національної системи освіти в Україні головним є розвиток особистості, здатної до сприймання, розуміння та творення матеріальних і духовних цінностей. Розв'язання цих актуальних проблем можливе лише на основі широкого запровадження нових педагогічних технологій, спрямованих на розвиток здібностей та нахилів, творчого потенціалу особистості. Розвиток системи освіти вимагає від педагогічної науки вивчення та впровадження нових технологій.

Провідна роль у формуванні особистості дитини належить учителю початкових класів, адже саме він закладає фундаментальні основи духовності, освіченості, культури та естетичного досвіду дитини. Реалізація завдань естетичного виховання молодших школярів висуває принципово нові вимоги до професійної підготовки

педагогічних працівників. Сучасні тенденції розвитку мистецької освіти, зокрема освітньої галузі "Мистецтво", потребують удосконалення та розвитку професійних умінь учителя початкових класів, який викладає дисципліни художньо-естетичного циклу.

Мета статті полягає у висвітленні актуальної педагогічної проблеми методів мистецького навчання молодших школярів у змісті сучасних технологій художньо-творчого розвитку учнів.

Виклад основного матеріалу. Україна в третьому тисячолітті переживає значні соціально-економічні зрушення, які зумовлюють необхідність суттєвого реформування діяльності усіх соціальних інститутів суспільства і, передусім, системи освіти. Провідним завданням цих інституцій має стати піднесення людини як найвищої цінності суспільного життя, розвиток її інтелекту, потенційних творчих можливостей,

формування загальнолюдських і національних морально-духовних цінностей.

Головною метою української системи освіти є створення умов для розвитку і самореалізації кожної особистості як громадянина України, формування поколінь, здатних навчатися впродовж життя, створювати і розвивати цінності громадського суспільства. Система освіти має забезпечувати розвиток у дітей і молоді творчих здібностей, їх підтримку і формування навичок самоосвіти і самореалізації. Водночас школа гостро відчуває потребу в оновленні наукової бази, яка дозволила б учителям розвивати творчий потенціал і забезпечувати цей складний процес на належному науковому та професійному рівні.

У сучасному динамічному світі актуальним є соціальне замовлення на фахівців, здатних до творчої професійної діяльності, підготовлених до самостійного розв'язання проблем державного розвитку.

Важливість реалізації цього завдання з позицій гуманістичної парадигми передбачають всебічний творчий розвиток особистості майбутнього вчителя. Одним із його вагомих чинників є цілеспрямоване формування творчого мислення учнів початкових класів на основі прогресивних педагогічних технологій стимулювання творчої діяльності.

Творчому розвитку особистості учня приділено належну увагу у вітчизняній мистецькій педагогіці (М.А. Кириченко, М.П. Лещенко, Л.М. Масол, В.Ф. Орлов, Г.М. Падалка, О.Я. Ростовський, О.П. Рудницька, О.П. Щолокова).

Особливо велику увагу привертає теорія та методика викладання предметів естетичного циклу, які здобувають все більшу популярність у практиці викладання загальноосвітніх дисциплін.

Мистецька педагогіка України має багато проблем. Серед них проблема взаємозв'язку науки та мистецтва у всій системі освіти, поява нових концепцій викладання мистецтва на різних етапах формування особистості, проблема розвивальної художньої освіти і створення на цій основі програм та підручників нового покоління з різних видів мистецтв. Сьогодні потребують упорядкування і такі принципи загальної дидактики художньо-педагогічної освіти, як небуденність, спільність пріоритетів творчого розвитку, проблемність – основна одиниця програмного змісту, поліфонізм діяльних засобів утілення творчих пошуків і рішень, який спрямовує творчі заняття дітей на дослідницький пошук яскравих життєвих подій, створюючи в такий спосіб емоційний мотив для інтенсивної рефлексії дитиною власних творчих можливостей, тощо.

З огляду на ці тенденції до школи повинен

прийти вчитель, що володіє широким спектром знань і вмінь з дисциплін художньо-естетичного циклу та сучасними методиками викладання, спрямованими на розвиток активності, ініціативності, креативності, самостійності, критичності учнів, здатний нейтралізувати зовнішні антихудожні впливи середовища та забезпечити умови для їхньої самореалізації, безперервного самовдосконалення, самовиховання [11, 24].

Тому провідною проблемою сучасної художньої освіти педагога є її модернізація в напрямку подальшої розробки методологічних засад, створення нової моделі цілісного художньо-освітнього простору, пошуку інноваційних технологій формування художньої культури особистості Великого значення у розв'язанні цієї проблеми набувають сучасні технології художньо-творчого розвитку учнів.

Образотворче мистецтво є особливим типом естетичного освоєння дійсності, має широкі можливості художньо-образного відображення навколишнього середовища, впливу на почуття, смакові уподобання, ціннісні орієнтації та морально-естетичні ідеали особистості.

Відомо, що успіх навчання і виховання залежить від того, які методи і прийоми використовуватиме педагог, аби донести до дітей зміст предмета “Образотворче мистецтво”, визначений програмою, та сформувані у них необхідні вміння і навички, розвинути художні здібності.

Специфіка предмета “Образотворче мистецтво” дозволяє вчителю широко використовувати інтерактивні методи та нестандартні форми організації уроку, які дають змогу підвищити ефективність засвоєння знань, поліпшити контроль над виконанням завдань, викликати у дітей інтерес до навчання.

Використання образотворчого мистецтва в процесі навчання створює можливості для гармонізації емоційних і логічних компонентів діяльності учнів, реалізації їх творчого потенціалу. Його вплив на розвиток особистості не лише збільшує діапазон її візуальних вражень і творчих можливостей, а й якісно ускладнює структуру зорового та естетичного сприймання і уяви, додаючи певну міру осмислення та переживання творові мистецтва або явища життя. Це, своєю чергою, спонукає кожну дитину бути не пасивним споживачем візуальних вражень, а людиною, здатною адекватно оцінювати естетичні, художні якості твору та втілювати свої почуття в самостійних творчих роботах. Основний закон дитячої творчості Л. Виготський сформував, як цінність, яку слід вбачати не в результати, не в

продукті творчості, а в самому процесі. Важливо не те, що створюють діти, а що вони створюють, творять і практикують у творчій уяві та її втілення [3, 59].

Художня діяльність розвиває певні моральні норми стосовно себе та навколишнього світу, загартовує волю, формує характер. В творчому художньому процесі молода людина вчиться ставитися до себе та навколишніх, набуває почуття відповідальності, розвиває глибоку та стійку потребу в спілкуванні з мистецтвом, з чим пов'язані нові мотиви поведінки, що проявляються в прагненні задовольняти естетичні потреби. Художня діяльність чинить вплив на особистість учня, визиваючи суттєве зрушення в його духовному світі та емоційній сфері.

Знання з образотворчого мистецтва, набуті в школі – вміння komponувати різні образи, відчувати міру, формувати естетичний смак, зорову пам'ять, об'ємно-просторове, цілісне бачення, логічне мислення – все це в цивілізованому суспільстві потрібне не тільки митцям (скульпторам, художникам, архітекторам), а й кожній сучасній людині, яка хоче скористатися з мистецького доробку для збагачення особистої естетичної культури, підвищення інтелектуального рівня гармонійного відчуття світу, які наповнюють прекрасні творіння природи і великі твори людини.

Сучасна школа потребує ефективного розв'язання проблеми організації творчої роботи учнів на уроках образотворчого мистецтва. У руслі особистісно орієнтованого навчання відбуваються пошуки ефективних, оптимальних форм і методів, метою яких є не накопичення знань та умінь, а постійне збагачення досвідом творчості і формування механізму самоорганізації та самореалізації особистості кожного учня. Це можливе лише на основі широкого провадження нових педагогічних технологій.

Слово “технологія” грецького походження: *techne* – мистецтво, майстерність; *logos* – поняття, вчення, наука. У педагогіці це поняття прийшло з виробництва, де передбачає певну послідовність операцій з використанням необхідних засобів (інструментів, матеріалів, умов), здійснюваних у процесі виробництва продукції.

Поняття “педагогічна технологія” вживається у науці з 20-х років ХХ ст. На сучасному етапі налічує понад 300 його визначень. На жаль, нині немає єдиної думки щодо розуміння поняття “педагогічна технологія”.

Педагогічна технологія – своєрідна конкретизація методики, проект певної педагогічної системи, що реалізується на практиці; змістова техніка реалізації навчально-виховного процесу; закономірна педагогічна діяльність, яка реалізує

науково-обгрунтований проект навчально-виховного процесу [5, 345].

Спільним в усіх визначеннях є спрямування педагогічної технології на підвищення ефективності навчального процесу.

Складність та багатогранність педагогічної діяльності відкриває простір для багатьох педагогічних технологій. Головна мета педагогічної технології полягає у вихованні освіченої людини, яка в інформаційному потоці вміє виділити особистісно-значимі знання і розуміє, як їх використовувати у конкретній ситуації, тобто домінанта відводиться не оволодінню технічними навичками, а гнучкому інтелекту, сформованій естетичній свідомості. Найвищим результатом будь-якої педагогічної технології є досягнення творчого рівня розвитку особистості. Існують технології, в яких розвиток творчих здібностей є пріоритетною метою. Це технологія розвитку творчої особистості Г. Альтшуллера, технологія особистісно розвивального навчання Ельконіна – Давидова, технологія формування творчої особистості Є. Львіна та І. Волкова, проектна технологія (Дж. Дьюї, В. Кілпатрік).

Художньо-творчий потенціал учнів є багаторівневою функціональною системою, яка виявляється у творчій активності особистості в галузі образотворчої діяльності, зумовлена рівнем розвитку природних задатків і творчих здібностей учнів, особливостями чуттєвого сприймання, інтелектуальної активності, інтересами і внутрішніми потребами та творчою ініціативою у їх взаємодії. Організація навчального процесу, спрямованого на розвиток особистості учня, передбачає цілеспрямоване, науково обгрунтоване конструювання змісту навчання, дидактичне забезпечення, форм, методів.

Структуру творчо розвивальних технологій утворюють:

- концептуальна основа;
- змістова частина (цілі навчання, зміст навчального матеріалу, інформаційно-пізнавальний конфлікт, мотиви творчої діяльності);
- процесуальна частина (організація творчопошукової діяльності, методи та форми діяльності, рефлексія, діагностика навчально-творчого заняття).

Творчо розвивальні технології мають усі ознаки системи: логіку процесу, взаємозв'язок частин, структурна та змістова цілісність. Водночас її складові поділяються на інваріативні та варіативні. До інваріативних належать такі, що визначають діяльність як творчу (пізнавальна суперечка, бачення та формування проблеми, навчально-творчі завдання, альтернативна діяльність,

формування гіпотези). Варіативні складові – це методи та форми навчання, які змінюються відповідно до навчального предмета, у індивідуальних особливостей вчителя та учнів, педагогічних умов тощо [7, 8].

На основі варіативності методів та форм можна виділити такі методи, що сприяють художньо-творчому розвитку учнів під час вивчення образотворчого мистецтва:

- метод мозкового штурму (колективний пошук нетрадиційних шляхів розв'язання проблеми; діти в процесі обговорення самі коригують, аналізують висловлені ідеї);

- метод проектів (через проектну діяльність, яка передбачає розв'язання однієї або декількох проблем, показати практичне застосування набутих знань);

- метод синектики (створення групи задля пошуку творчих рішень шляхом необмеженого тренування уяви та об'єднання несумісних елементів);

- пошуково-дослідницький метод (залучення учнів до самостійних і безпосередніх спостережень, на основі яких вони встановлюють зв'язки предметів і явищ дійсності, роблять висновки);

- евристичний метод;

- мультимедіа (забезпечення технічними засобами з анімованою комп'ютерною графікою, текстом, мовою, високоякісним звуком, нерухомим зображенням та рухомим відео).

Реалізація цих методів на уроках образотворчого мистецтва створює продуктивне, творче середовище.

У практичній діяльності вчителем використовуються методи навчання відповідно до поставлених цілей та задач уроку. Для розвитку творчих здібностей учнів більш продуктивними є проблемні методи навчання, які ґрунтуються на проблемних ситуаціях, протиріччях і вимагають пошуку відповіді. При такій організації діяльності вчителю на уроці належить роль помічника у визначенні проблеми, її переводу в проблемні задачі та їх вирішення учнями. Для більшості шкільних навчальних предметів найбільш прийнятним є сукупне використання різних за функціями методів навчання, що робить перебіг навчально-виховного процесу найбільш оптимальним.

Специфіка викладання образотворчого мистецтва в сучасних умовах потребує від учителя ще й широкого впровадження деяких нетрадиційних або маловикористовуваних методів навчання, серед яких: особистісно зорієнтовані, колективні, ігрові, інтегративні, творчостимулюючі, емоційно-регулюючі, проблемно-моделюючі, перцептивно-аксіологічні у

вербальних та невербальних варіантах, електронно-інформативні, поліекранні.

Особливий інтерес на сучасному етапі розвитку методики образотворчого мистецтва становлять інтерактивні методи навчання. Необхідність використання таких методів у практиці початкової школи зумовлена особливостями сучасного суспільного розвитку. Інтерактивні методи навчання спрямовані на реалізацію можливостей нових індивідуальних способів навчальної діяльності особистості дитини. Вони дають позитивний результат при умові осмислення учнем своєї діяльності, досвіду, мотивів і потреб.

Особливості використання інтерактивних технологій навчання мистецьких дисциплін розкриває Л.М. Масол у своїй праці “Методика навчання мистецтва у початковій школі” [4]. Розглянемо можливості використання інтерактивних методів навчання на уроках образотворчого мистецтва у початковій школі.

Метод проектів – це система навчання, за якою учні набувають знання, уміння і навички у процесі планування і виконання практичних завдань – проектів, які постійно ускладнюються. Під час роботи за методом проектів особливе значення має творче нестереотипне мислення і бачення учнів, їхня активність, самостійність, захопленість.

За домінуючим видом діяльності можна виокремити основні типи художніх проектів: інформаційний, дослідницький, практично-творчий, ігровий. Проекти можуть бути індивідуальними, груповими і колективними. Цікавою і захоплюючою справою є виконання дизайнерських проектів [6].

Мозковий штурм – вільне накопичення значної кількості ідей з певної теми. Даний метод доцільний на уроках сприймання мистецтва, коли дитина повинна навчитися висловлювати своє емоційно-ціннісне ставлення до художнього твору, його змісту, розкривати головну думку автора.

Коллективна творча робота об'єднує дітей, адже кожен учень виконує частину спільного художньо-творчого завдання. Так, цікавими прикладами втілення такої технології є виконання декоративних розписів великих килимів у народному українському стилі, коли кожен учень створює власний малюнок.

Робота в малих групах і парах дозволяє учням набути навичок, які необхідні для творчого спілкування та співпраці. Художньо-творчі ідеї, котрі виробляються в групі, допомагають учасникам бути корисними одне одному. Учитель об'єднує учнів у малі групи, розподіляє між ними завдання, визначає час для виконання роботи та заслуховує презентації груп після виконання роботи.

Ситуативні, сюжетно-рольові, навчальні ігри, ігри-інсценізації – це методи, що збагачують і доповнюють зміст уроку. Вони сприяють створенню ситуацій, коли вчитель має змогу активізувати учнів відповідно до їхніх художніх здібностей і можливостей.

У методичному посібнику “Образотворче мистецтво в початковій школі” С.В. Коновець розкриває шляхи активізації дитячої творчості засобами ігрової діяльності. Автор стверджує, що в умовах шкільних занять образотворчого мистецтва казково-ігрові моменти можуть бути “обіграні” як самим учителем, так і його “помічником” – лялькою. Вибір ляльок за кількістю, призначенням та художньо-естетичним оформленням має бути педагогічно виправданим. Відчутно підсилює виховний ефект гри з ляльками в початковій школі використання інших емоційно-стимулюючих об’єктів, що значною мірою допомагає швидко організовувати або переключати увагу дітей (народні іграшки, різні побутові предмети, твори мистецтва, зразки художніх фотографій та слайдових репродукцій, квіти та рослини, демонстрування фрагментів мультиплікаційних та відеофільмів, ілюстрацій з дитячих книжок, використання музичних, поетичних та інших літературних творів) [2].

Інтегровані уроки сприяють формуванню цілісної картини світу у дітей, розумінню зв’язків між явищами в природі, суспільстві і світі в цілому. Поєднання різних видів мистецтва на уроках дає цілісне сприйняття художнього образу. Якщо на уроках музики присутні літературні образи, наводяться приклади окремих творів образотворчого мистецтва, проводиться зв’язок з історією, то це допомагає цілісному сприйняттю образу, дає можливість відтворити вигляд певної історичної епохи у всій її суперечливості. Взаємодія зору, слуху, нюху, дотику та інших почуттів у процесі сприйняття та аналізу художнього твору позначається як синестезія – “соощущение”, “перетин почуттів”. При цьому один психофізичний механізм доповнює інший. Так, музика викликає слухові уявлення, живопис – зорові, архітектура – просторові, що створює цілісну картину буття.

Разом з тим використання творів мистецтва на уроках мистецтва може мати й інший зміст – розвиток почуттів та емоційної сфери учнів. В ідеалі учень повинен сприймати і витвір мистецтва з включенням всіх механізмів синестезії. У цьому зв’язку В.В. Вансалов помічав, що можна “чути” живопис і “бачити” музику [Вансалов В.В. Изобразительное искусство и музыка. Изд. 2-е, доп. – Л.: Художник

РСФСР, 1983, – 400 с.]. Експерименти підтвердили велику педагогічну ефективність “малювання музики” як особливої форми інтегративного (поліестетического, поліхудожнього) навчання.

Одним з основних психологічних механізмів інтеграції є виникнення в свідомості учня ланцюга асоціацій, пов’язаних між собою спільними ланками.

Інтегрований навчальний процес здатний збагатити школярів знаннями, підвищити рівень їх культурної освіти. Міжпредметна інтеграція може більш яскраво проявитися саме в гуманітарній галузі предметів: література, образотворче мистецтво, музика, світова художня культура. Самі предмети близькі, вони несуть в собі багаж культурних цінностей, зачіпають ті ж теми, створюють образи.

Висновки. Розвиток художньо-творчого потенціалу учнів у процесі образотворчої діяльності є актуальною проблемою сучасної педагогічної науки. Застосування сучасних технологій дає змогу підвищити ефективність навчального процесу, сприяє формуванню в учнів своєрідного фундаменту для розвитку більш складних творчих якостей.

Професія вчителя початкових класів потребує значних знань у галузі художньої культури та різноманітних методичних умінь: забезпечувати естетичне сприйняття учнями творів мистецтва, образно розповідати про його різновиди і жанри, занурювати молодших школярів у світ художніх образів, організовувати творчу діяльність дітей.

Разом зі зміною змісту освіти повинні змінюватися і методи навчання, котрі базуються на сучасних художньо-педагогічних технологіях. Питання про розробку методів навчання молодших школярів образотворчого мистецтва, які скеровані на художньо-творчий розвиток учнів, є досить актуальною проблемою для сучасної педагогіки мистецтва.

1. Авер’янова Н. *Образотворче мистецтво: стан і проблеми вивчення*// Рідна школа. – 2001. – №1. – С. 53 – 54.

2. Базелюк О. *Мультимедіа – технологія – мистецтво*// Мистецтво і освіта. – 2008. – №6 – С. 6 – 17.

3. Волкова В.В. *Сучасні технології навчання*// Управління школою. – 2008. – №8 – 9. – С. 28 – 60.

4. Выготский Л.С. *Воображение и творчество в детском возрасте*. – М., 1991. – 93 с.

5. Дичківська І.М. *Інноваційні педагогічні технології*. – К., 2004. – 352 с.

6. *Зміст, дидактичні структури та методичне забезпечення уроків у початкових класах (психологічні*

ДІЄВІСТЬ АКМЕОЛОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДО НАВЧАННЯ УЧНІВ ОСНОВ АГРОВИРОБНИЦТВА

- та педагогічні аспекти) / за ред. Г.П. Коваль. – Тернопіль, 2010. – 192 с.
7. Коновець С.В. Образотворче мистецтво в початковій школі / С.В. Коновець. – К., 2000. – 79 с.
8. Крамаренко Р. Інтерактивні техніки навчання як засіб розвитку творчого потенціалу учнів// Відкритий урок. – 2002. – №5 – 6. – С. 7 – 10.
9. Масол Л.М. Методика навчання мистецтва у початковій школі//Л.М. Масол, О.В. Гайдамака, Е.В. Белкіна, І.В. Руденко. – Харків, 2006. – 256 с.
10. Момот Л. Творчо-розвиваючі технології та їх реалізація в середній школі// Біологія і хімія в школі. – 2003. – №1. – С. 7 – 8.
11. Падалка Г.М. Педагогіка мистецтва. Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін//Г.М. Падалка. – К.: Освіта України, 2008. – 274 с.
12. Паламарчук В. Від творчої особистості – до нових технологій навчання// Завуч. – 2001. – №8. – С. 2 – 4.
13. Томашевський В. Розвиток творчих здібностей на уроках образотворчого мистецтва// Рідна школа. – 2000. – квітень. – С. 48 – 50.
14. Фіцула М.М. Педагогіка: навч. посібник/М.М. Фіцула. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 1997. – 192 с.

Стаття надійшла до редакції 17.06.2014

УДК 378.147:37.091.12

Олександр Лівшун, старший викладач кафедри теорії і методики трудового та професійного навчання
Хмельницького національного університету

ДІЄВІСТЬ АКМЕОЛОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДО НАВЧАННЯ УЧНІВ ОСНОВ АГРОВИРОБНИЦТВА

У статті наведені результати дослідження дієвості акмеологічної технології та ефективності її впливу на процес формування професійної готовності майбутнього вчителя технологій до навчання учнів основ агровиробництва.

Ключові слова: акмеологічна технологія, акмеологічний підхід, акмеологічні інваріанти, професійна готовність, майбутній вчитель технологій.

Рис. 8. Табл. 1. Літ. 6.

Александр Лившун, старший преподаватель кафедры теории и методики трудового и профессионального обучения
Хмельницкого национального университета

ДЕЙСТВЕННОСТЬ АКМЕОЛОГИЧЕСКИХ ТЕХНОЛОГИЙ В ПРОЦЕССЕ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ГОТОВНОСТИ БУДУЩЕГО УЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГИЙ К ОБУЧЕНИЮ УЧАЩИХСЯ ОСНОВ АГРОПРОИЗВОДСТВА

В статье приведены результаты исследования действенности акмеологической технологии и эффективности ее влияния на процесс формирования профессиональной готовности будущего учителя технологий к обучению учащихся основам агропроизводства.

Ключевые слова: акмеологическая технология, акмеологический подход, акмеологические инварианты, профессиональная готовность, будущий учитель технологий.

Oleksander Livshun, Senior Lecturer of Theory and Methods of Labor and Professional Training
Khmelnysk National University

EFFECTIVENESS OF ACMEOLOGICAL TECHNOLOGIES IN THE FORMATION OF FUTURE TECHNOLOGY TEACHERS' PROFESSIONAL READINESS TO STUDENTS LEARNING BASICS OF AGRICULTURAL PRODUCTION

The article presents the results of the research into the efficiency of the acmeological technology and the effectivity of its influence on the formation of the future technology teachers' professional readiness to teach fundamentals of agricultural production to the pupils.

Keywords: acmeological technology, acmeological approach, acmeological invariants, professional readiness, future technology teacher.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Різноманітність науково-обґрунтованих форм і методів навчальної діяльності в педагогічному процесі професійного навчання у ВНЗ забезпечує студентам набуття знань і засвоєння практичних